

[Закон о стицању научног степена доктора наука, од 12. октобра 1948. године]

УКАЗ

На основу чл. 74 тач. 6 Устава а у вези чл. 4 тач. 9 Закона о Президијуму Народне скупштине ФНРЈ, Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашава Закон о стицању научног степена доктора наука који су донели Савезно веће и Веће народа Народне скупштине ФНРЈ на својим седницама од 29 септембра 1948 године, а који гласи:

ЗАКОН

О СТИЦАЊУ НАУЧНОГ СТЕПЕНА ДОКТОРА НАУКА

Члан 1

У циљу унапређења научног рада и уздизања нових научних кадрова, као и ради подизања кадрова високо квалификованих специјалиста у свима гранама науке, установљава се научни степен доктора наука.

Члан 2

Право на стицање научног степена доктора наука имају, под условима овог закона, сви грађани ФНРЈ без обзира на разлику у националности, раси, вероисповести, полу и добу старости.

Исто право имају и страни држављани по одобрењу Комитета за школе и науку Владе ФНРЈ.

Члан 3

Научни степен доктора наука додељује се грађанину који има диплому о свршеном факултету или високој школи и који је јавно одбранио докторску дисертацију.

Члан 4

Право додељивања научног степена доктора наука имају факултети универзитета и високих школа као и академије наука.

Члан 5

За докторат се може пријавити лице које је бар на две године пре подношења пријаве стекло диплому о свршеном факултету или високој школи и које има извесну научну праксу и научне радове.

Пријава се подноси декану факултета или претседнику академије наука и у њој се означаје из које се области науке намерава полагати докторат.

Нарочита комисија коју бира факултетски савет односно одељење академије наука цени да ли пријавилац испуњава услове из ст. 1 овог члана и доноси одлуку о пријави.

Изузетно може се пријавити за полагање доктората свршени студент факултета и одмах по стицању дипломе, ако се на универзитету и ван њега у току студија већ истакао по својим научним способностима и радовима. Факултетски савет односно одељење академије наука доноси одлуку о пријему кандидата.

Факултет односно одељење академије наука дужни су кандидату пружити сву материјалну и научну помоћ у току његовог рада.

Члан 6

Тему за дисертацију, на основу предлога кандидата, потврђује факултетски савет односно одељење академије наука, и том приликом одређује једног свог члана као референта за оцену дисертације.

Докторска дисертација је самосталан прилог науци; она треба да претставља самосталан рад у чијем је резултату дато решење или теориско образложење научних проблема, или су научно постављени нови проблеми који имају интерес за науку. Дисертација мора исцрпно разрадити проблем и образложити га у вези са проблематиком одговарајуће научне области.

Члан 7

Израђену дисертацију кандидат предаје факултетском савету односно одељењу академије наука, који одређује комисију од три своја члана за оцену дисертације. У ову комисију улази и референт који је одређен приликом потврђивања теме за дисертацију.

Ако је о дисертацији дата повољна оцена, одређује се одбрана дисертације, а дисертација се штампа о трошку и у издању установе која даје научни степен доктора наука.

Одбрана дисертације врши се јавно и о њој се обавештавају научне установе и организације.

Члан 8

Дисертација се брани пред комисијом од пет чланова које одреди универзитетски савет односно академија наука. У ту комисију улази и референт који је одређен за оцену дисертације, а могу ући и научни радници са других универзитета и академија наука.

Одбрана дисертације обухвата и шире проверавање знања из оне научне области из које је кандидат поднео дисертацију.

Комисија доноси одлуке једногласно.

Члан 9

Промоцију на степен доктора наука врши ректор универзитета у присуству декана или продекана факултета, односно претседник академије наука у присуству секретара одељења академије, и комисије пред којом је кандидат бранио дисертацију.

Члан 10

Кандидату који је успешно одбранио докторску дисертацију издаје се диплома научног степена доктора наука уз ознаку научне области. За које се научне области додељује степен доктора науке прописује Влада ФНРЈ на предлог Комитета за школе и науку.

Диплома се издаје под печатом универзитета или високе школе, односно академије наука, и са потписима ректора односно претседника академија наука и чланова комисије пред којом је дисертација брањена.

Члан 11

Истакнутим научним радницима који су својим делима обогатили науку може се доделити, без одбране дисертација, степен почасног доктора наука (хонорис кауза).

Право додељивања титуле почасног доктора наука има скуп редовних и ванредних професора универзитета односно високих школа изједначених са универзитетом и скупштине академија наука.

Члан 12

Академски назив доктора стечен до ступања на снагу овог закона признаје се као академски степен.

Академски назив доктора који је стечен на основу дисертације признаје се као научни степен доктора наука.

Члан 13

Задржава се назив доктора медицине као академски степен.

За стицање научног степена доктора медицинских наука важе прописи овог закона.

Члан 14

Назив доктора, стечен од 6 априла 1941 године до 9 маја 1945 године на домаћим универзитетима, подлеже ревизији.

Само у случајевима где је докторска дисертација одговарала научним захтевима, назив доктора ће се признати. Уколико дисертација не одговара овим захтевима, назив доктора ће се поништити.

Ближе одредбе о ревизији прописаће народне републике.

Члан 15

Поништавају се све титуле почасног доктора (хонорис кауза) стечене од 6 априла 1941 године до 9 маја 1945 године на домаћим универзитетима.

Решење о поништавању доноси ректор универзитета односно високе школе.

Не може се на територији Федеративне Народне Републике Југославије служити титулом почасног доктора лице које је стекло ову титулу на универзитету или високој школи фашистичких земаља.

Члан 16

Научни степени доктора стеченог на страним универзитетима и високим школама подлеже нострификацији по прописима које доноси Влада ФНРЈ.

Члан 17

Комитет за школе и науку Владе ФНРЈ донеће правилник о саставу и раду комисије за оцену и одбрану дисертације.

Ближе одредбе за извршење овог закона доносиће народне републике на основу овог закона и на основу општих упутстава Комитета за школе и науку Владе ФНРЈ.

Члан 18

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

У. бр. 1458

12 октобра 1948 године Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике
Југославије

Секретар,

Миле Перуничих, с. р.

Претседник,
Др Иван Рибар, с. р.

[Службени лист ФНРЈ, 4 (1948), 89, стр. 1397-1398]